

komme fra Dynen og i Halmen. Der er saaledes ingen anden Udvej for at opfylde disse mange Krav end gennem en forøget Skattebyrde. Den Skatterebform, der om forhaabentlig ikke lang Tid kommer til at foreligge her, indeholder jo den Bestemmelse, at en Del af de gamle faste Skatter skal ophæves. Men man har kun foreslaaet dem erstattede for Halvdelens Vedkommende med andre faste Skatter. Følgen vil da blive, at man maa søge sine Hjælpkilder gennem Formue- og Indkomstkatten. Man kan maaske finde en eller anden indirekte Skat, der kan bringe noget, men sikkert er det, at en Beskatning paa den Maade vil i særlig Grad og for en meget stor Del ramme Bybefolkningen. Jeg skal ikke komme ind paa de store Tal, der figurerede i Gaar, men simpelt hen holde mig til dem, som det foreliggende Forslag indeholder, og det ses deraf, at Statens Tilskud og Nedgangen i Tiendskatten i det hele vil andrage godt 1,700,000 Kr. aarlig. Saa vidt jeg kan skønne, kunne de kun tilvejebringes gennem en direkte Skat, der omtrent vil andrage $\frac{1}{2}$ pCts Forøgelse af Indkomstkatten. Det kan siges, at det ikke er noget betydeligt, men det her foreliggende Krav er jo, som sagt, ikke det eneste store Krav, vi staa over for i den nærmeste Fremtid, og det kan derfor ikke andet end vække Betænkelse. Hvor havne vi med alle disse store Udgifter?

Men, som jeg udtalte før, ser jeg ikke anden Vej end, at Sagen maa løses paa den fornuftigste Maade, og det er selvfølgelig uundgaeligt, at ogsaa de, der ikke ere interesserede i den, maa yde Bidrag til dens Løsning. For Bybefolkningen har det ikke saa lidt at betyde, for Kjøbenhavn kan jeg ikke tale; men jeg ved, at det ogsaa her vil føles som en ikke ringe Byrde. Det vilde mildne en hel Del, naar man turde paaregne Hensyntagen til Byernes Interesser paa andre Punkter, og jeg henstiller til de Herrer, der repræsenterer de Interesser, som ville komme til at nyde godt af den foreslaaede Foranstaltning, at de, naar Skattelovene snart eller senere komme her op, ville vise sig redebonne til at medvirke til, at de forskellige, jeg turde næsten sige Uretfærdigheder, som findes i dem, kunne blive rettede ved Behandlingen her, at navnlig saadanne Bestemmelser, som særlig komme Købstæderne til Skade, kunne falde bort. Det vilde mildne noget; vise vi fra vor Side Redebonhed til at komme ud over denne Sag, vilde jeg meget ønske, at vi ogsaa kunne paaregne imøde-

kommande Velvillie for det, der ligger os paa Sinde.

Med Hensyn til selve Forslagets Indhold har jeg ingen særlige Interesser, og jeg skal ikke komme ind paa Enkelthederne. Jeg skal kun bemærke, at hvad der særlig interesserer, er Bestemmelsen i § 2 om, hvor mange Femogtyvendede Staten skal yde; thi enhver Femogtyvendedel repræsenterer omkring 5 Millioner.

Jeg kan slutte mig til det ærede 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) i, at det ikke vilde være ubilligt, om man forøgede den halvaarlige Ydelse fra $2\frac{1}{4}$ pCt. til $2\frac{1}{2}$ pCt., det vil jo være ønskeligt at komme til en Afvikling af denne Sag inden for et ret rimeligt Tidsrum. — Jeg synes heller ikke, at der er stor Betænkelse ved at fastsætte Renten til 4 pCt. Den højtærede Minister mente, at de Fordele, der mulig kunde flyde af en Konvertering, burde komme Debitorerne til gode, men efter de Ofre, der bringes, og de Udgifter, der her kræves fra Statens Side, vilde det ikke være urimeligt, om man for det Tilfælde, at der skulde indtræde saadanne Forhold, hvorved Renten blev nedsat, slog de 4 pCt. fast som Rente, og hvad der tjentes ved Konverteringen, kom Staten til gode.

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgensen: Til det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour), der før sagde, at jeg ikke havde Rede paa mine agrariske Grundsætninger, fordi jeg i Fjor gik med til Ministeriets Forslag om Hartkornskatternes Ophævelse, maa jeg sige, at det var slet ikke Ministeriets Forslag, men det var det Tings Forslag. Derimod er det nu Ministeriet, der fremsætter Tiendeloven, og deri, at jeg gaar med til den, er der aldeles ingen Modsætning med Hensyn til mine agrariske Grundsætninger.

Estrup: Jeg vil gerne straks udtale min fulde Tilslutning til, hvad det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) indledede Forhandlingen i Gaar med, idet jeg ligesom han i høj Grad ønsker, at denne Sag maatte komme til en Afslutning i denne Samling. — Jeg er ogsaa ganske enig med det ærede Medlem i, at Forslaget denne Gang præsenterer sig for os i en Skikkelse, der ikke alene i formel Henseende er tiltalende, men ogsaa med et Indhold, hvorved det i mine Tanker er